

BRINDIS DE TOTS SANTS DEL 2021

PARLAMENT MIQUEL

Com recordareu , per Tots Sants –, en *la nostra cultura: “dia dels difunts”*- a casa havia esdevingut ja tradició fer les “castanyades” amb una trobada de parents i amics

Als millors temps, quasi sempre la meva mare i la Carme, feien sendes paelles, mentre mon pare torrava les castanyes.

Algunes d'aquestes festes foren prou divertides, altres més serioses, però, en qualsevol cas sempre hi havia algun esment pel record dels ja definitivament absents.

Han passat els anys i alguns sers estimats que formaven part d'aquestes festes, avui ja tampoc hi son."

Ens han deixat tots els de la generació dels meus pares, **la Pepita**, ja fa temps, **la meva mare Teresa**, i darrerament **la Carolina i la Carme**, així com llurs marits en **Joan, en Salvador, en Benet, el meu pare**, i el darrer de tots l'Antonio.

Algúns de la meva generació com el **meu cosí Joan**, ja en fa anys, i darrerment, **la meva cunyada Pili**, o **l'oncle d'en Jordi**, en **Diego**, i tans altres parents i amics – la Lluïsa, en Miquel Angel, en Lluís,...- que amb el temps ja hem anat oblidant,

I, finalment, ja de la generació dels meus fills, la **Cristina**, quina prematura mort, com prou sabeu, **encara no he acabat d'assumir**.

També recordareu que cada lustre, pel meu aniversari, tenia per costum fer una reflexió sobre el que havia estat la meva vida fins llavors : -fins els 65 anys, fins els 70-

Pero **als 70 tot va canviar**. Em van diagnosticar un càncer d'estadi IV amb una minsa esperança de vida. Vaig assumir, doncs que la meua vida activa s'havia acabat i que passava a una **pròrroga de vida de durada i qualitat incertes**.

No vaig arribar a temps, doncs, de celebrar els meus **50 anys de professió** d'arquitecte el febrer de 2016, **ni** —ara ja pel dol de la Cristina- l'aniversari **dels meus 75 anys**, ni les **noces d'or del meu matrimoni** amb la Victòria, fet a la Jaca del 1970 quan encara hi havia la il·lusió de tota una vida pel davant.

Tot plegat, ja son coses no només d'un altre segle sinó **d'una altra era**, difícil d'entendre pels ja nascuts en l'actual era digital.

En la meua vida, ja de 76 anys — *més de ¾ de segle*- jo sempre havia volgut emprendre moltes coses —*estudis, professió, política, recerca, humanisme ...*- Ara, però, amb la meua edat i, sobretot, amb la meua malaltia, **que hi puc fer en aquest mon d'avui?**

Jo, per mi mateix no m'interesso pas gaire. De sempre, Només m'he interessat en tan que, diguem-ne, una "cèdula" d'aquests grans organismes que son: **la humanitat, la societat ...**, o de més petits com son: **la família els amics,,,**

Res, doncs, hi puc aportar ara construint coses noves, és clar. Però sí que crec que hi puc aportar bastant com a la petita "memòria històrica" vivent que soc.

Històricament la dita "**memòria històrica**" o "**memòria col·lectiva**" només es mantenia amb el boca-orela i les **pedres dels monuments.**, primer, i amb l'escriptura, després, especialment amb l'us de la impremta.

I així vam anar tirant fins elseglet XXI.

Però avui, al segle XXI, amb les noves tecnologies iniciades al segle passat, tot això ha canviat substancialment i **ja res serà igual que abans.**

Avui, la memòria col·lectiva, ja no només està en la veu, les pedres i el paper. **Està, sobretot al “nuvol”** en versió digital.

És per això que vaig condicionar aquests locals del Tossal 19 per contenir tots el meus arxius, professionals i personals i un despatx col·lectiu per treballar-los i donar aixopluc, si s'escau, a possibles activitats de les generacions que pugen, pensant, en especial, en la dels meus nets.

Lògicament, fins al segle actual, tota la meva “memòria documentada”, està en paper: llibres, carpetes, plànols, fotografies ..., Mica en mica ho anem digitalitzant tot i pujant al “nuvol”.

El NUVOL aquest actual “cel laic” on ja no hi trobem angelets tocant l’arpa, sinó “DROPBOX” i similars.

I, per donar la necessària publicitat a tot això, hem creat la Web <http://dctossol.cat>. on a la seva pàgina de “publicacions” hi trobareu totes aquelles, més antigues o més actuals, que hem anar digitalitzant.

Així a la secció de “relats temàtics autobiogràfics” hi trobareu els meus texts sobre aquells events, abans esmentats, que no vaig poder celebrar, especialment pel dol per la Cristina. – “Noces d’or professionals de Miquel Fané, 1966-2016” (aquest a

“Arquitectura i Patrimoni”) “**mig segle**” sobre les meves noces d’or amb la Victòria, “Carta a la Cristina” en el primer aniversari de la seva mort. També hi trobareu els articles de la sèrie iniciada per la Julia

Dit tot això, per finalitzar, **aixeco la copa per brindar en el record de tots aquells que ens han deixat**, i desitjar als que encara som aquí, salut per recordar-los.

SALUT!

PARLAMENT ELENA LLEGIT PER L'ANNA
--

Rescatant el sentit d’aquest dia d’entre les insulses carabasses i falses teranyines, proposo un brindis pels que ja no hi són. Pels avis, pares, tiets, cosins, germans ... Pels amics i amors que se’n van anar tan de matinada..Ya són pols d’estrelles però mantenen les seves llars en el nostre cor. A tots i cada un d’ells, un càlid record i tres paraules: gràcies, perdó, us estimo. Pels que no estan amb nosaltres. Pels que falten i van deixar la seva absència escrita en records. Per aquells que van deixar de mirar els nostres ulls i nosaltres els seus, per aquells que el cor els va fallar i van deixar d’escriure notes a la partitura de la nostra vida. Per aquells que van prometre ser feliços i van morir lluitant per aconseguir-ho, per aquells que no van arribar a ser-ho i per aquells que van morir amb un somriure a la cara després d’anys, i milers de records viscuts. Recordem-nos veritablement d’ells, els Sants de les nostres vida. Felíç .dia de Tots Sants.

